

Sygn. akt VU 147/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

20 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : sekr. sądowy Izabela Niedobbecka-Kępa

po rozpoznaniu 20 listopada 2020 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **K. Ś.**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek opiekuńczy

na skutek odwołania **K. Ś.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 czerwca 2020 roku

sygn. (...), nr sprawy: (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt V U 147/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 czerwca 2020 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej K. Ś. prawa do dodatkowego zasiłku opiekuńczego za okres od 12 marca 2020 roku do 24 maja 2020 roku z tytułu zatrudnienia u płatnika Centrum (...). Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona wykorzystywała okres zwolnienia od pracy z tytułu sprawowanej opieki niezgodnie z przeznaczeniem, gdyż aktywnie zajmowała się sprawami związanymi z działalnością gabinetu kosmetyki estetycznej (...) lub też Studio (...) zamieszczając na portalu społecznościowym oferty sprzedaży, ofertę pracy oraz zaproszenia na zabiegi.

Od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła odwołanie. Nadto, ubezpieczona wniosła o zwrot kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, że 11 marca 2020 roku poprzez ogłoszenie na portalu społecznościowym poinformowała, że w związku z epidemią wizyty w salonie będą przeniesione na inny termin albo odwołane. Ubezpieczona zaznaczyła, że w spornym okresie zaprzestała wykonywania jakichkolwiek zabiegów związanych z przedmiotem prowadzonej działalności. Ubezpieczona dodała, że dokonywała wpisów na portalu społecznościowym,

które jednak w jej ocenie miały charakter informacyjny, promocyjny, niezwiązany stricte z działalnością handlową i usługową. Zdaniem ubezpieczonej, podejmowanie ww. czynności było konieczne w celu utrzymaniu dotychczasowych klientów. Nadto, ubezpieczona wskazała, że każdorazowe zamieszczenie ogłoszenia było czynnością parominutową niewymagającą dużego nakładu pracy.

Sąd ustalił co następuje:

Od 1 lipca 2019 roku ubezpieczona K. Ś. jest zatrudniona w Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. na stanowisku związanym z przeprowadzaniem szkoleń oraz wykonywaniem zabiegów. Ubezpieczona jest jednym z dwóch wspólników spółki i pełni jednocześnie funkcję prezesa zarządu. W spółce są zatrudnione 3 osoby: ubezpieczona – jako wykonująca zabiegi, sekretarka – recepcjonistka oraz pracownik biurowy.

Jednocześnie od stycznia 2014 roku ubezpieczona prowadzi stronę na portalu społecznościowym Studio (...), gdzie informuje klientów m.in. o aktualnych usługach dostępnych w Centrum (...).

11 marca 2020 roku ubezpieczona poinformowała na portalu społecznościowym Studio (...), że w związku z epidemią, wizyty zostaną odwołane albo przełożone na inny termin, a ona sama będzie ubiegać się o dodatkowy zasiłek opiekuńczy.

W okresie od 12 marca 2020 roku do 24 maja 2020 roku ubezpieczona sprawowała osobistą opiekę nad swoim dzieckiem w związku z zamknięciem przedszkola z powodu COVID-19. Nie było drugiego rodzica mogącego zapewnić opiekę dziecku, a nadto drugi rodzic nie otrzymał dodatkowego zasiłku opiekuńczego.

W czasie sprawowanej opieki ubezpieczona zamieściła na portalu społecznościowym Studio (...) następujące oferty:

- w dniu 30 marca 2020 roku ogłoszenie sprzedaży voucherów na zabiegi,
- w dniu 13 kwietnia 2020 roku ogłoszenie sprzedaży maseczek, żeli antybakteryjnych i antywirusowych, rękawiczek ochronnych,
- w dniu 18 maja 2020 roku ogłoszenie sprzedaży zestawów na Dzień Matki,
- w dniu 20 maja 2020 roku zaproszenie na terapię czystym tlenem,
- w dniu 20 maja 2020 roku ofertę pracy na stanowisku stylistyki rzęs/kosmetyczka/kosmetolog.

W spornym okresie Centrum (...) było obsługiwane przez biuro rachunkowe. W okresie od 12 marca 2020 roku do 17 maja 2020 roku Centrum (...) nie wykazało dochodu.

Dowód: akta organu rentowego:

- oświadczenia ubezpieczonej o sprawowaniu opieki nad dzieckiem,
- zaświadczenia płatnika składek,
- pismo z biura rachunkowego z 15.05.2020r.,
- decyzja ZUS z 12.06.2020r. wraz z protokołem,
- scany ze stron z portali społecznościowych,
- wydruk z KRS,

zaświadczenie o braku dochodu k.7, scany ze stron z portali społecznościowych k.8-15, przesłuchanie ubezpieczonej k. 28v.-29

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w odpowiednim zakresie w oparciu o dowód z przesłuchania ubezpieczonej.

Sąd zważył co następuje:

Odwwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1c ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnym rozwiązaniu związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r. poz. 374 ze zm.) w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 870), przysługuje dodatkowy zasiłek opiekuńczy do dnia 28 czerwca 2020 r.

W myśl art. 32 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019r. poz. 645 ze zm.) zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat w przypadku nieprzewidzianego zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola lub szkoły, do których dziecko uczęszcza, a także w przypadku choroby niani, z którą rodzice mają zawartą umowę uaktywniającą, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2020 r. poz. 326 i 568), lub dziennego opiekuna sprawujących opiekę nad dzieckiem,

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2019r. poz. 645 ze zm.) ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia

Tutejszy Sąd podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Szczecinie oraz Sądu Apelacyjnego w Białymstoku zgodnie z którym zaprzestanie działalności gospodarczej może być okresowe i spowodowane przerwą w jej wykonywaniu. Musi jednak wiązać się z wolą zaprzestania działalności gospodarczej w sposób definitywny, co winno znaleźć formalny wyraz w wyrejestrowaniu działalności z ewidencji działalności gospodarczej, względnie w jej zawieszeniu. Zdaniem sądów prowadzeniem działalności gospodarczej jest nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności (samej produkcji, świadczenia usług, czy sprzedaży), lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych w przyszłości (czynności przygotowawczych). Na przykład, prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - takich jak poszukiwanie nowych klientów, gromadzenie surowców koniecznych do produkcji, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych, przygotowywanie urządzeń potrzebnych do prowadzenia działalności gospodarczej, czy dokonywanie ich napraw itp. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 20.11.2019r., III AUa 345/19, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 24.10.2019r., III AUa 21/19).

W myśl art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019r. poz. 1145 ze zm.) oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela zdanie Sądu Najwyższego zgodnie z którym oferta jako rodzaj oświadczenia woli w rozumieniu art. 60 k.c. może mieć nie tylko charakter wyraźny, lecz także dorozumiany lub

wynikający z fikcji prawnej. Zgodnie z art. 60 – z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie – oświadczenie woli może być wyrażone przez każde zachowanie osoby. Zamiar wywołania określonych skutków prawnych musi być jednak ujawniony w sposób dostateczny, nie może więc budzić wątpliwości (wyrok Sądu Najwyższego z 16.02.2012r. III CSK 208/11).

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczona w okresie od 12 marca 2020 roku do 24 maja 2020 roku przebywała na zwolnieniu z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki na dzieckiem w związku z zamknięciem przedszkoli z powodu COVID-19. Bezsprorną okolicznością w sprawie jest to, że w spornym okresie ubezpieczona korzystała z portalu społecznościowego w celu umieszczenia na stronie różnych informacji. Zamieszczane przez ubezpieczoną wpisy były niewątpliwie związane z działalnością spółki Centrum (...). W ocenie Sądu ogłoszenia zamieszczane przez ubezpieczoną miały charakter ofert sprzedaży. Nie sposób przyjąć argumentacji ubezpieczonej jakoby sprzedaż miała nastąpić dopiero po zakończeniu pobierania dodatkowego zasiłku chorobowego. Świadczy o tym zwłaszcza forma złożonej oferty, rodzaj przedmiotów oferowanych przez ubezpieczoną, a w tym m.in. maseczki, żele antybakteryjne i antywirusowe czy rękawiczki ochronne i czas składania oferty - kiedy na rynku było największe zainteresowanie ww. przedmiotami. Nadto, biorąc pod uwagę zasady logicznego myślenia nie sposób uznać, że zestawy oferowane z okazji Dnia Matki miałyby być sprzedawane w nieokreślonym terminie po ww. święcie. Nie sposób również przyjąć, że w okresie sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem, ubezpieczona mogła poszukiwać nowych pracowników poprzez umieszczenie wpisu 20 maja 2020 roku. Powyższe dowodzi tego, że ubezpieczona podejmowała czynności związane z działalnością albo zmierzające do kontynuowania działalności w przyszłości, co zresztą sama przyznała. Co istotne, w spółce składającej się z 3 pracowników, to ubezpieczona wykonywała usługi związane z przedmiotem działalności. Pozostałe osoby ze względu na zajmowane stanowisko tj. sekretarka – recepcjonistka oraz pracownik biurowy występowały w strukturze spółki w celu zapewnienia jej prawidłowej organizacji. Co więcej, ubezpieczona była jednym z dwóch wspólników spółki pełniącym jednocześnie funkcję prezesa zarządu. Powyższe świadczy o tym, że to ubezpieczona pełniła wiodącą rolę w działalności spółki i bez wątpienia osobiście podejmowała czynności w celu zachowania ciągłości firmy. Wobec tego należy uznać, że ubezpieczona wykorzystywała okres zwolnienia od pracy w celu sprawowania opieki nad dzieckiem w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie